

עין משפט
נר מצוה

פ' א מיי' פ"ט מהלכות
איסורי ביאה הל' ה סמג
לאוין קיא:

תום' הרא"ש

קא חוץ בענוות מאל
 פארשן"ט בן אמרין דורך
 פערשטן שלשה עונות אדא
 זענען אחר עונת משפחה
 ממעל מעל זאצ"ל ללא הניע
 זענען כיון שראתל שפע
 זענען השכיבן לא חניניע
 זענען הלכך אם ראתא אחר
 זענען זאצ"ל שעהת כר
 זאצ"ל אלא אם ראתא אחר
 זענען ממעל מעל מעל
 זאצ"ל ללא צלעל לא אמר
 אלא תעבדא ראשונה בן
 זענען דריי שעתא גא צשניא
 זענען שחחוקו זא אר אר
 כרש"ש זאצ"ל דרשאו ר
 אר [ספאן] כרש"ש דרשאו
 כר כיון דאילו חוץ בענות
 זענען חזמרה לא להניע זענען
 זענען אחר הפסוקה מנין
 זענען זמני אחר הפסוקה
 זאצ"ל מולתא לר דשנו
 זענען ואל לרקול ובשניה
 זענען ממעל מעל מעל שאלו
 זענען להחזקו בדמיה או
 זענען דורה לקדמותה
 זענען להחזקו
 זענען בשתי ראיות
 זענען בכתולה ויהי גטק
 זענען לרבותא גט זאצ"ל
 זענען בפיסול לר זענען
 זענען הויא חזקו חר
 זענען גרול מאי מספקא לר
 זענען לתלמודא אמאי תיסק
 זענען למיזר רשק
 זענען רש"ש זענען גרוא
 זענען ראיתא רישא וספא
 זענען בבל מקום שצריכה
 זענען חזקתא ראיתא שיהי
 זענען ביה זיה שעה
 זענען דהפסקת אחר
 זענען ראשונות ואיה
 זענען ממעל מעל מעל
 זענען שחחוקו דהפסקת אחר
 זענען ביה הפסוקת אחר
 זענען למיזר דהניע
 זענען זעור עזרי
 זענען שניו שלשית
 זענען פלגיו אליבא דר
 זענען כותיה דהניע לה
 זענען אליבא דהניע לה
 זענען לרביעית ושפא
 זענען דשעשען כר
 זענען שניו שלשית ונפקא
 זענען לרש"ש בן פלגיו
 זענען לרביעית

מסורת הש"ס

(א) לקמן סד. כתובות מג:
יבמות כו. סד: [נעירובין לו.
סנהדרין פא: ב"מ קו:].
(ב) עי' רש"א שפי' פ"י אחר
ללא כפי' רש"י, (ג) ז"ל כיון
דאי' חזיא לטוק פ"י ר"מ,
(ד) ז"ל שטות, (ה) גי' כ"י ס',
רש"ס לעיל בפירושו אחרון,
(ו) גי' כ"י, (ז) ז"ל דאין,

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה מאי דיה וכו' אכל היכל דחזרו ועבדו ג' עונות שניות: (ז) תוס' ד"ה קמזיא וכו' והיה לו לפשוט מדרישא:

מוסף רש"י

בתרי זימני הוי חזקה.
דאמר במס' יבמות (סד):
נשאת לראשון ומת, לשני
ומת, לשלישי לא תנשא,
דבתרי זימני הוי חזקה
(כתובות מג: וכע"ז ערובין
יג:).

הדר קא חו"א בעונות. אחר ראה וז' מאי' דיה שעתא או מטמאה מעת לעת מי אמרינן הא דקמי' בתרא ועוד עברו עליה ג' עונות דוקא קמי' עברו דלי' חו"א לטוף עונה מטמאה מעת לעת דלע"ג דלא' הגיע זמנה כיון דהחזקה רואה קודם הפסקת ג' עונות ראשונות הרי היא כהגיע זמנה וכי הפסקה בראשונות ורלמח דיה שעתא בזה"א ראה כר"י וז' חו"א חו' לטוף עונה מטמאה מעת לעת ככל א"ש שעברו עליה ג' עונות דלי' דיה שעתא אלא בראשונה אבל היכא דחזרו ועברו ג' (א) שניות ורלמח דיה שעתא בזה"א ראה כר"א. ואע"ג דלא' חזין דקמיירי רבי אליעזר אלא בהעברה ראשונה מיהו מודה דדיה שעתא בשניות עד להתמחל אז כרבי' או כרשב"ג ואע"ג דרש"א רבי' היא סיפא כרשב"ג דלי' כרבי' כיון דחו"א בעונות חזין מדמינן לה להגיע זמנה כי חו"א בהפסקה נמי כיון דתרי' זימני חו"א בהפסקה איגלאי מילתא למפרע דשינוי וסת הוא ולא סילוק דמים ובשניה מטמאה מעת לעת שא"ז וז' ריכיה להתמחל בדמים או דילמא אי' חו"א לטוף עונה נמי כ"ש דדיה שעתא דמוכח מילתא דהפסקה בראשונה וז' סילוק דמים הימא ולא שינוי וסת וז' לומר חזרה לקדמותה וז' ריכיה להתמחל עוד אחר ההפסקה

בשמי ראיות בנתחלה. והאי דנקט ועוד עברו וראתה ליה שעתה רבותא
אשמעינן אע"ג דתרי זימני חוזי בהפסקה לא אמרינן איגלאי מילתא
דשינוי וסת הוא ולא סילוק דמיס ומטמא בשניה מעת לעת אלא אפילו
לרבי דיה שעתה להפסקה קמייתא לעולם בחזרת לקדמותא נדון
אותה ולא דמיא להגיב וזמנה וזריכה שתתחזק בשמי ראיות רבי' תטמא
מעת לעת כדקתני ואלין: **אמר רב גידל פסע ראשונה.** היא הראיה
הסמוכה להפסקה ראשונה: **ושניה.** היא הראיה שמתרחק לסוף עונה
דיה שעתה: **ושלישית.** אם תראה עוד לסוף עונה: **מעמאה מעת**
לעת. והאי דנקט תנא ועוד עברו עליה ג' עונות רבותא הוא דנקט
דכ"י דכל שכן אי חוזי בעונות דמוכחא מילתא להפסקה קמייתא
סילוק הואי וכולה רבי היא: **ועוד עברו עליה ג' עונות וראתה דיה**
שעתה דבר קהויא בעונות. אחר ראי' זו: **מאי.** דיה שעתה או מטמאה
מעת לעת מי אמרינן הא דהדר תנא בתרא ראי' שלישי' להפסקה
דוקא נקט דהאכל הוא דמטמאה מעת לעת לאיגלאי מילתא דשינוי וסת
הוא הפסקותיה לראות בדילוג שרי החזקה והפסקות וא"נ לא
חשבת להפסקה קמייתא כדביי' הוא מחזקא בתרי' במייתא אכל לא
חוזי לסוף עונה הרי היא דיה שעתה דלא אחזק בדילוג ואמרינן
הפסקה שניה נמי חזרת לקדמותא וכל דמיה מסולקין וזריכה להתחזק
בשמי ראיות אחת הסמוכה להפסקה שניה והשניה היא שמתרחק לסוף
עונה ובשלישית תטמא מעת לעת או דילמא כולי האי לא אמרינן דחזרה
לקדמותא ובהפסקה שניה דיינינן לה כהגיב וזמנה והפסיקה וראתה
דבהיא ראי' לחודה הוא דדיה שעתה אכל בשניה תטמא מעת לעת.
והאי דנקט תנא שלישי' ועוד עברו עליה וראתה שעתה מעת לעת
הוא הדין נמי אל אם לא עברו ורבותא שמושינן דלא תימא כל ראי'
הסמוכה להפסקה דיה שעתה אלא כיון דאיתחזק בדילוג אמרינן שינוי
וסת הוא ולא סילוק דמיס: **אמר רב גידל אמר רב.** ראשונה לסדר
ראיות הללו שאנו עסוקין בהן לישראל קא חוזי בעונות מאי היא
הראיה הסמוכה להפסקה שניה דעלה קיימינן דיה שעתה ושניה היא
הראיה שמתרחק לסוף עונה מטמאה מעת לעת. והא דתנא הפסקה
שלישית גבי מעת לעת לרבותא הוא דנקט דכפרישית דלא תימא כל
ראיה שלאחר הפסקה תתא דיה שעתה: **מני רבי.** היא: דהא כל
רישא ק"ל סופא כרבי שנין לה: **אימא סופא.** דהגיע וזמנה לראות
אחאן לר"א דאמר [1] כל אשה שעברו עליה ג' עונות דיה שעתה. ומרישא

דאײַנע בלאַ הגיע זמנה לא מצי למספרך ליה דאיכא למימר בההיא אליעזר. בהפסקת שלש עונות סבר לה כרבי אליעזר: **והא לאחר סבר לה כרבי.** דאמר בתרי זמני הויא חזקה לכל דבר: **כסם שצייט טהור** דאכתי לאו בחזקת דמיס היא ואמרין לעיל (דף ה.) תינוקות דהא בתרי זמני אימתחזקה בדמים והויא חזקה דלילו הדרא חזון טהור קיין דלא אפתחוקה בדם. כלומר כל זמן שלא נהגנו בה

קחזיא בעונות מאי. פרש"י למנציעא ליה אי חזיא לסוף ל' שאלח הפסקת ג' עונות ראשונות אם ממנחמה מעת לעת לכיון להחזקה קודם הפסקת ג' עונות ראשונות הרי היא כהגיו ומנה לראות וככל אשה שעברו עליה ג' עונות דלץ חי עמה אלל בראשונה ודוקא בחזרו שבעה

עליה של עונות שניות דיה שעתה כריא וועג דלח חוין דמיירי ר"א בעונות שניות אלח בעונות ראשונות מיהו מודה דיה שעתה שניות נעד שעתמוק או כריי או כרשצ"ג וועג דרישא רבי היא סיפא רשצ"ג דלרבי א כי חזיא לטוק עונות שאחר הפסקת שלש עונות (ראשונות) מטמאה מעת לעת ודמיל להגיע ומנה לראות וכי חזרו ועברו עליה שלש עונות שניות נמי מטמאה מעת לעת דמיון דהתרי זימני חזיא בהפסקה איגלאי מילתא לרבי דשינוי וסת הוא ולא סילוק דמים שאין זו לריכה להחמוק בדמים ולפי זה הא דמיא (לעיל 97 ע): זקנה שעברו עליה שלש עונות שניות דדיה שעתה אחיל דלח כרבי דלרבי מטמאה מעת לעת כאילו חזיא לטוק עונה וכן (ע פ"י רשצ"ס בפרק אחרון (דף סח.) ואין ויהא לה דיה ליה להש"ס להסתפק בזה ומהו לו (ע) לפסוק דרישא רבי סיפא ונמי רבי ודמיל דלח עונה ונמי רבי מתקף

שעתה כמו בחזרו ועברו עליה שלש עונות לכן נראה דאפילו מטמאה מעת לעת כי חזיא לטוף עונה שלאחר הפסקת שלש עונות ראשונות ההפסקת שלש עונות שניות דהויא מקולקט בדמים דיה שעתה אפילו לרבי כיון שלא הגיע זמנה לראות ^א וואן חילוק צין לא הגיע זמנה לראות לזקנה? והיא דבריימא דזקנה נמי רבי היא וז"ע בהגיע זמנה לראות ועברו עליה שלש עונות שניות לר"א מי אמרינן דיה שעתה כמו בזקנה לרבנן ומדלא אשמעינן בהגיע זמנה לראות דהוי דיה שעתה עד הפסקת שלש עונות שלישיות דהויא ברותא טפי מבזלא הגיע זמנה לראות אין להוכיח דאפילו רתא סוף שלש עונות שניות מטמאה מעת לעת דמזינו למימר דמשום הכי אשמעינן בזלא הגיע זמנה לראות דאפילו הכי מטמאה דבשלישית מעת לעת:

ברב ספרים גרסינן וכשהגיע זמנה לראות פעם ראשונה דיה שעתה שניה מטמאה מעת לעת מני רבי היא ושבזש הוא ולא גרסינן ליה אלא ה"ג מני רבי היא ומוכח מירשא מתניוקת שלח הדיע וזמנה לראות דקמני שלישיה הרי היא ככל הנשים והיינו משום דבתרי יומני הוי חוקה ובההיא דמתחזקא כל הנשים אבל קיפא דהגיע זמנה לרשב"ג דר ראהי רביעיה לא הויא כלל הנשים אבל קיפא דהגיע זמנה לראות שניה מטמאה מעת לעת אמר כיולי עלמא דבראיתיה ראשונה הוחזקה כדתנן במא אמרו דיה שעתה בראיה ראשונה כו' ומתניתין ע"כ אתיא כרשב"ג דבפרק הבא על יצמתו (יבמות דף קד טז:) אמרין וסמכות וסור המועד סתם לן תנא כרשב"ג אבל כרבי לא סתם לן תנא ועוד אי מסיפא דייק וירשא כרשב"ג תקשי רישא רשב"ג וסיפא רבי ווא"ת דהכא אמר דבההיא ראה דמחזקא ליה לא מטמאה מעת לעת וצוברת אלו הגשפנים (פסחין דף פא:) גבי מי שלקו ושנה אחר "לדין ופירקת מחזקת אחר שבע שמי עבירות מיד כוונסין אמר לביפא לאליבא דרבי וי"ל דהתם כיון שהחזק לעבירה מה לנו להמתין עד שיעבור פעם שלישיה אבל הכא חכמים תקנו מעת לעת אם תראה אחר שהחזקה לראות: **רבי** יוחנן אבא שיהור. משמע ה' חסם שאחר שלישי טמא דהיינו כרבי ובשליה פרק הבא על יצמתו (יבמות דף קד טז:) אמר ר' ינחמ בר' יוסי אמר רבי יוחנן גבי מלה בנה ראשון כו' כרבן שמעון בן גמליאל וי"ל דהתם מסיק דר' ינחמ סומקא לאו בר סמכא הוא אי נמי כל הך סוגיא קיימא אבריימא דלעיל דאמר כרבי: ובי

אפילו רבנן מודו דחזרת לקדמותה היא: וצעוות סבר לה ררבי
נוצר קאמר. למדנו שהוקשה בעיניו על שעה כמותו: וזוסתוס
הראשונה לשיניו. שנמא בצגדה של חטיות של הגיע זמנה ודאי
לא הגיע זמנה לראות אפילו סדינין שלה כו' חוקיה אמר עמא.
מטמיא למפרע אלמא בחוקת דמיס הוהוקה: ורבי יוחנן אמר
יין תורת מוחזקת דמיס לעמאה למפרע לא גזר ד כהמה:
מתקיף